

refne: Won je nasche flabosze
našo sak, a nasche korosze je
won nes. * Es. 53, 4.

18. Jako pak Iesus wele
luda wokolo sebe widzische,
kasasche won jim na tamnu
stronu teho morja so pschewesz.

19. A * njeajki piszawu-
czenn pschistupi a dzesche
knjemu: Wuczerjo, ja pojndu
sa tobu, dzejz ty pojndzesch.

* Luc 19, 57.

20. Iesus dzesche knjemu:
Zischki maju jamy, a ptaki pod
nebesami maju njesda: Ale
teho czloweka syn nima, dzejz
by swoju łowu položil.

21. A druzi jeho wuczomni-
kow dzesche knjemu: Kneze,
wotpuszcz mi, so bych ja predy
wotteschol, a porebal swojeho
nana.

22. Ale Iesus dzesche knje-
mu: Poj ty samnu, a nech
morwi rebu swojich mormych.

Szenje na 4. Nedzelu po
zjoch Kralach.

23. A * won stupi do łodze, a
jeho wuczomni z y
dzjechu sanim. * Marc. 4, 36.

Luc. 8, 22.

24. A laj, wulke newedro so
sbjeze na morju, tak, so ta łodz
se zolmami bje pschikryta, won
pak spasche.

25. A czi wuczomni z y
pschistupiwshi knjemu, wu-
budzichu jeho, a dzjachu:
Kneze, pomhaj nam, my konz
wosmemy.

26. A won dzesche knim:
Schto so tak jara bojicze wy
makowjerni? Duż stanu won,
a porohsy wjetram a morju,
da schicko woczichnu.

27. Ludjo pak dziwachu so,
a dzjachu: Kajki je to muž, so
jemu wjetry a morjo posłuschne
su?)

28. A won pschindze sta-
mneje strony morja, do kraja
tych Gergesenow: Duż bje-
zeschtaj jemu napscheczimo
dwaj wot czerta wobsynenaj,
taj wujndzeschtaj srowow:
Wonaj pak bjeschtaj jara
surowaj, tak, so nich to po
tejsamej drošy khodzicz ne-
smejesche.

29. A laj wonaj wolaschtaj
a dzeschtaj: Ach Iesu, ty
syno Boži, schto mamy my
stobu czinicz? Syn ty sem
pschischol predy czaša nas
czwilowacz?

30. Daloko pak wot nich
bjesche wulke stadło swini,
kotrej so pašychu.

31. Duż proschachu jeho czi
czerczi, a dzjachu: Zeschli nas
wuhnaczi,